

end det har det rene, og jeg seer, at, naar vi nu kaste vort nuværende Ministerium overende eller skille os ved det, saa vil det, man ønsker, dog ikke kunne opnaaes (Munterhed). Jeg hører, der raabes i Anledning af det af mig anvendte Ordspil, men jeg har anvendt det uden Sammenligning. Jeg har tidligere anført, at jeg ikke anseer det nuværende Ministerium for at være navnlig udrustet med de Principer, som jeg kunde ønske; men derfor seer jeg ikke nogen Grund for mig til at medvirke til at fjerne dette Ministerium, naar jeg, som sagt, paa ingen Maade veed, hvad man kan faae istedet derfor. Der er vistnok Ingen, der kan sige, og Ingen har nævnt eller endogsaa kun antydet, hvilket Ministerium H. Majestæt vil eller kan faae, hvortil vi kunne slutte os. Skulde vi nu vente at faae et Ministerium fra den Kant, hvorfra den nuværende Storm har reist sig, saa vilde dette Ministerium, efter min Mening, langtfra blive noget renere Vand (Latter).

Formanden: Jeg vilde dog ønske, at den ærede Landstingsmand vilde forlade denne Sammenligning, som mulig ikke turde være ganske passende.

Schulz: Jeg skal ganske rette mig efter den høitærede Formands Anviisning. — Jeg vil altsaa sige, at, skulde vi faae et Ministerium fra den Kant, hvorfra Stormen har reist sig, saa mener jeg, at dette Ministerium rimeligvis vilde blive ligesaa afmægtigt som det nuværende med Hensyn til at ordne Forsfatningsagen paa den Maade, som jeg kunde ønske den ordnet, og det vilde i alt Fald have den Mangel fremfor det nuværende Ministerium, at det ganske vist, efter min Mening, vilde have at begynde denne Ordning i et saa vanskeligt og farefuldt Dieblik som dette. Det vilde have den Mangel, som det nuværende Ministerium i alt Fald ikke har, at det vilde have en meget vanskelig Stilling ligeoverfor Udlandet. Jeg mener derfor, at, naar vi ikke kunne opnaae — hvad vi efter min Mening ikke kunne — noget stort Gode ved i dette Dieblik at bevirke en Krise, og naar vi, som jeg ogsaa mener af mit fulde Hjerte, derved udsætte os for en overmaade stor Fare, saa paalægge vi os jo et overmaade stort

Ansvar ved her at ville fremvirke en saadan Krise. Vi vide jo Allesammen, at vi eller i alt Fald Europa ere maaskee lige ved Udbruddet af en Krig. Hvorvidt denne kan komme til at paavirke os eller ikke, veed og kan Ingen af os her vide; men vi vide i dette Dieblik, eller have dog stor Grund til at formode, at vort Ministerium for saavidt staaer paa en god Fod baade med den ene og med den anden Magt. Skulde vi altsaa nu forandre Ministerium, saa vil Ingen kunne nægte, at der er Mulighed for, og Ingen vil vel heller nægte, at der er Sandsynlighed for, at et saadant Ministerium vilde vække Mistro (Jo! Jo!). Jeg hører der raabes „Jo“; det kan gjerne være, at jeg feiler; jeg tvivler idetmindste ikke paa, at Mange af dem, som her vilde fremme Adressen, vilde nægte det; men jeg tvivler paa, at Mange med god Grund kunne nægte det; thi der er vistnok Grund til at antage, at et nyt Ministerium, især sammensat paa en vis Maade, idetmindste i visse Dele af Udlandet vil vække Mistro, og det Børste er, at et saadant Ministerium heller ikke vilde kunne vente nogen særdeles Tiltroe fra den anden Side, og det af den Grund, at den anden Side vilde antage et saadant Ministerium for meget forbigaaende, for at være et af de meget kortvarige Ministerier, som man ikke kunde have stor Grund til at bygge paa. Jeg vil derfor atter opfordre Thingets enkelte Medlemmer til at tage under samvittighedsfuld Overveelse, om Enhver af dem troer at kunne bære det Ansvar, som vilde være forbunden med i dette Dieblik, uden at der vindes noget Stort derved, at frembringe en Krise. Jeg for min Part vil ikke paatage mig dette Ansvar. Det kan nu godt være, at Mange mene, at den Fare, de Ulykker, jeg her forestiller mig og foreholder Thinget, ere meget usandsynlige, og at der slet ikke vilde være nogen Fare paafærde ved i dette Dieblik at faae en Ministerkrise frem. Der er maaskee ogsaa dem, som mene, at denne Adresses hele Følge og Virkning vil være, at Ministeriet faaer, som det nok burde have, en god og velfortjent Brettefættelse; og hvis det var den eneste Følge, og jeg var vis paa, at det vilde blive den eneste Følge af Adressen, saa